

Nội dung dàn ý và các bài văn trong **Top 8 bài văn hay Kể một kỉ niệm khó quên về tình bạn lớp 5 (Tuyển chọn)** được chúng tôi sưu tầm và tuyển chọn giới thiệu dưới đây sẽ giúp các em học sinh có thêm ý tưởng, tư liệu tham khảo để bài viết mình đạt kết quả cao.

Bài văn mẫu Kể một kỉ niệm khó quên về tình bạn - Câu chuyện đêm trung thu

Cho tới bây giờ, mỗi khi nhìn thấy hình ảnh các bạn nhỏ đang bán vé số hay đánh giày ngoài đường, tôi lại nghĩ về Minh Trang – cô bạn thân của mình. Là bạn thân, chúng tôi có không ít những kỉ niệm vui buồn cùng nhau. Kỉ niệm mà tôi nhớ nhất là về một cô bé bán vé số xảy ra nhiều năm về trước.

Vào dịp trung thu năm lớp 2, trường tôi tổ chức “Đêm hội trăng rằm”. Khi ông trăng đã lên cao giữa vòm trời, chúng tôi được rước đèn, phá cỗ. Tiếng trống múa lân rộn vang tung bừng. Đêm hội kết thúc, tôi và Minh Trang cùng đi ra cổng trường đợi bố mẹ đón về. Chúng tôi vô cùng thích

thú với những món đồ chơi trung thu, nào đèn ông sao, nào vương miện còn có cả kẹo, bánh nữa. Ra tới công, chúng tôi thấy một cô bé đang nhìn vào bên trong khán đài. Cô bé chạc tuổi chúng tôi hoặc nhỏ tuổi hơn. Người gầy gò, khoác trên mình chiếc áo sơ mi hoa nhí đã sòn màu. Cô đeo một chiếc túi và trên tay cầm một tập giấy nhỏ. Bỗng, cô bé ấy nhìn hai đứa tôi. gương mặt cô nhỏ nhắn, tái nhợt. Ánh mắt nhìn chăm chăm vào chiếc đèn ông sao mà tôi đang cầm trên tay. Tôi hỏi: “Sao cậu lại nhìn tớ?”. Cô bé hơi ngạc nhiên, mắt vẫn nhìn chiếc đèn và cất lời: “Cậu cho tớ mượn chiếc đèn ông sao một lúc được không?”. Tôi lập tức trợn mắt: “Tớ không cho cậu mượn được”. “Tớ chỉ mượn một lúc thôi mà!” – Vừa nói, cô bé đưa tay cầm vào chiếc đèn. Thấy vậy, tôi liền giật lại.

Minh Trang vỗ vào người tôi và bảo: “Ánh Dương ơi, cậu cho bạn ấy mượn đi, chỉ một lúc thôi mà.” Tôi nhìn cô bạn của mình tỏ vẻ khó hiểu: “Chúng ta không quen cậu ấy? Cậu ấy vừa bần vừa hôi. Cậu không sợ người lạ sao? Nhất là những người mà không đi cùng bố mẹ.”. Cậu ấy mỉm cười: “Sao chúng ta phải sợ. Tớ và cậu có hai người, bạn ấy chỉ có một mình. Mà tớ biết bạn ấy không phải người xấu đâu.” Tôi nhìn cô bé kia, rồi nhìn Minh Trang, lòng chưa hết ngờ vực. Cô bạn tôi đưa cho cô bé kia chiếc đèn và một chiếc bánh, rồi tiếp lời: “Tặng cậu luôn nhé! Chúc cậu trung thu vui vẻ!”. Cô bé ấy hơn hờ cảm ơn. Vừa lúc đó, mẹ tôi tới. Hai chúng tôi lên xe ra về. Trên xe, Trang bảo tôi rằng, cô bé lúc nãy là cô bé bán vé số. Thường những bạn nhỏ nào phải đi bán vé số thì họ rất đáng thương. Các bạn ấy nhiều khi còn mồ côi, không được đi học, phải tự mình kiếm sống. Ngay cả ngày lễ, các bạn vẫn phải làm việc, không được hát múa, cũng chẳng được phá cỗ. Tôi nghe cô bạn nói mới hiểu mình đã sai. Chúng ta không nên kì thị, hắt hủi những người có số phận kém may mắn, mà cần yêu thương và giúp đỡ họ. Tôi thật may mắn khi có một người bạn như vậy.

Giờ đây, tôi với Minh Trang không còn học cùng nhau nữa. Tôi đã chuyển đến ngôi trường mới nhưng sẽ chẳng bao giờ quên cô bạn dễ thương và tốt bụng của mình. Đặc biệt, kỉ niệm đêm trung thu hôm đó.

Bài văn mẫu Kể một kỉ niệm khó quên về tình bạn - Cãi nhau vào giờ giải lao

Tôi và Hân là đôi bạn thân ngay từ thuở mẫu giáo. Chúng tôi gắn bó đi học và lớn lên cùng nhau. Mọi quan hệ của chúng tôi thân thiết và gắn bó. Chúng tôi có nhiều kỉ niệm và khó quên nhất là khi chúng tôi cãi nhau vào giờ giải lao trong trường.

Chuyện xảy ra cũng đã 5 năm nhưng tôi vẫn còn nhớ mãi. Buổi sáng đẹp của mùa xuân, không khí ấm áp, chúng tôi đi dạo trong vườn hoa của trường. Vườn có nhiều hoa đẹp như hoa cúc vàng đẹp, nhiều cánh và có mùi thơm nhẹ. Tôi mới hỏi Hân:

- Hân ơi, xem kia, hoa cúc mới đẹp làm sao!

Hân bĩu môi:

- Nhìn rất bình thường. Không bằng hoa hồng bởi hoa hồng là chúa tể của các loài hoa.

Tôi và Hân mãi miết tranh luận bởi ai cũng có lý của mình. Cả hai từ tranh luận thành ra cãi nhau và nói chuyện lớn tiếng. Bác bảo vệ thấy vội lại gần chúng tôi:

Hai cháu ơi, bác đã nghe hai cháu tranh cãi về vẻ đẹp của hoa rồi. Bây giờ bác nói thế này xem có lý không: “Hoa nào cũng có vẻ đẹp riêng, không thể so sánh hoa nào đẹp hơn. Chúng ta cùng nhau chăm sóc để hoa mãi tươi đẹp”.

Sau khi bác bảo vệ cất tiếng, tôi và Hân không còn cãi nhau nữa mà trở nên im lặng. Chúng tôi đều biết lỗi của mình nhưng đều vụng về khi thể hiện tình cảm. Khi chưa biết nói thế nào với cậu ấy. Hân quay sang cười làm hoà với tôi:

- Mình xin lỗi nhé! Mình nóng tính quá.

Tôi vội vàng cười nhẹ:

- Không! Mình cũng sai rồi. Đáng lẽ nên suy nghĩ hơn trước khi nói.

Trước mắt chúng tôi là vườn hoa đẹp với nhiều sắc màu của các loài hoa đua nhau khoe sắc. Cả hai chúng tôi cùng vui vẻ, cười đùa. Bạn bè dù thân thiết đến mấy cũng không thể tránh khỏi việc mâu thuẫn, tranh luận. Chúng ta cần biết kiềm chế và học cách bao dung để giữ gìn tình bạn đẹp.

Bài văn mẫu Kể một kỉ niệm khó quên về tình bạn - Bà cụ dưới gốc me

Thấy tôi về nhà trễ hơn mọi bữa, mẹ tôi hỏi: "Hôm nay sao con về trễ vậy? Thường ngày độ 11 giờ hay hơn một chút là con về. Chắc ở lớp có sinh hoạt gì phải không con?" "Chút nữa, con kể mẹ nghe, mẹ nhé". Trả lời mẹ xong, tôi vào cất cặp rồi ra bể nước rửa chân tay mặt mũi sạch sẽ mới vào ngồi cạnh mẹ thở thè.

- Chuyện là thế này mẹ ạ! Tan học, con và Phương con nhà dì Tư đi về sau cùng. Chúng bạn đều đi xe về trước cả, chỉ mình con và Phương đi bộ. Trời nắng quá, hai đứa nép vào vệ đường mà đi. Đến ngã tư đầu làng, vừa mới bước sang bên kia đường, cả hai đứa đều nghe một tiếng rên nhỏ. Con bảo Phương dừng lại:

- Phương ơi! Hình như có tiếng ai rên?

- Mình cũng nghe như thế.

Chúng con nhìn quanh quất không thấy một bóng người. Bỗng, tiếng rên lại cất lên. Cả hai đứa như đã định hướng tiếng rên phát lên từ hướng nào rồi. Chúng con bước đến gần gốc me tây nằm sâu trong vệ đường một chút.

- Ôi! Một bà già.

Phương phát hiện ra trước rồi kéo tay con cùng chạy đến. Bà nằm gói đầu lên rẫy me. Bộ quần áo màu nâu sẫm lấm lem bụi đường. Chiếc gậy tre trơn bóng nằm cạnh chân. Mái tóc bà đã bạc trắng. Khuôn mặt nhăn nheo xanh nhợt. Con sờ lên trán bà thấy lạnh toát.

- Làm sao bây giờ hả Phương?

Phương vội để cặp xuống theo, run run nói:

- Cậu có mang theo dầu không?

Lúc này, con mới sực nhớ ra vội với lấy chiếc cặp, nhanh nhẹn kéo dây khóa lấy ra một lọ dầu gội Kim mà mẹ vừa mới mua cho con hôm trước. Phương vừa thấm dầu lên trán, mũi, thái dương bà xoa mạnh. Chừng độ mười lăm phút, chúng con thấy người bà ấm lại hơi thở bắt đầu đều dần. Bà mở mắt nhìn chúng con rồi thều thào:

- Cho bà chút nước.

Nghe bà vừa nói xong, Phương quay lại con nói nhanh:

- Cậu ngồi đây với bà, mình chạy đi mua nước nhé!

- Phương chạy lúi lũi gần một trăm mét, ngay quán cô Lựu, mua một túi nước chanh có ống hút rồi tắt tả trở lại đưa cho con. Cầm túi nước, con từ từ cho bà uống. Được nửa túi, bà bảo cho bà nằm nghỉ một tí. Phương ngồi xuống bên cho bà tựa. Một lúc sau, bà uống tiếp hết túi nước rồi nhìn hai đứa chúng con:

- Bà ở làng bên kia đi thăm đứa cháu gái ở xóm Đông. Qua đây, thầy nắng quá, bà dừng lại nghỉ tạm ở góc me này. Không ngờ, ngồi được một chút thì thấy xây xẩm cả mặt mày, chẳng có ai mà kêu cả.

- Bây giờ, bà đã thấy đỡ chưa hở bà?

- Bà đỡ rồi nhưng vẫn còn thấy mệt.

Ngồi với bà một lúc, chúng con bàn với nhau. Một đứa ra đường đón xe, đưa bà vào bệnh viện rồi nhấn với người nhà của bà lên. Con chạy ra đường đứng chờ. Từ xa, một chiếc Honda vù tới. Con giơ tay ra hiệu cho xe dừng lại. Bác này có lẽ trạc tuổi với bố, dừng lại, nhìn con hỏi:

- Cháu đi về đâu?

- Thưa bác, cháu không đi nhưng có một bà cụ bị mệt. Chúng cháu đi học về, thấy bà ngất xỉu ở đây. Nhờ bác đưa hộ bà vào bệnh viện giúp ạ!

Bác xuống xe cùng con đi đến góc me. Thấy bà cụ đang nằm tựa vào Phương, bác vội nói:

- Một cháu đứng chờ ở đây. Còn một cháu theo bác đưa bà vào bệnh viện.

Bác bế bà cụ trên tay rồi cùng Phương lên xe. Hai mươi phút sau, bác đưa Phương trở lại. Khi chia tay với chúng con, bác nói:

- Hai cháu thật là ngoan. Bác rất vui vì hành động của hai cháu. Bây giờ hai cháu yên tâm mà về. Bác đến xóm Đông, báo cho cô cháu gái của bà đến bệnh viện ngay.

Khi lên xe, bác còn quay lại mỉm cười với chúng con. Chuyện con về trễ là vì lí do thế đấy, mẹ ạ!

Bây giờ thì Phương - người bạn gái thân thiết của tôi đã theo gia đình về Thành phố Hồ Chí Minh. Chúng tôi vẫn thường xuyên liên lạc với nhau. Câu chuyện trên là một kỉ niệm đáng nhớ trong tình bạn của chúng tôi.

Bài văn mẫu Kể một kỉ niệm khó quên về tình bạn - Biển Nha Trang

Trong tâm trí mỗi người đều có những kỉ niệm đẹp, em cũng vậy. Kỉ niệm khó quên của em là một lần đi biển Nha Trang cùng với My - người bạn thân của em đã lâu.

Lần đó thật vui, chúng em chất hết đồ đạc vào va li và đi máy bay đến Nha Trang. Biển thật đẹp! Những rặng dừa rì rào trong gió. Những con sóng đua nhau chạy vào bờ tung bọt trắng xóa. Biển có lúc hiền hòa, lặng sóng, nhưng có lúc lại giận dữ, ngạo mạn đánh dạt tất cả cái gì xung quanh nó ra xa. Đứng trên bờ nhìn ra biển sẽ thấy thấp thoáng những đoàn thuyền đánh cá ra khơi, mang về cho mọi người những mẻ lưới nặng trĩu cá. Trên bờ, người đi tắm biển rất nhiều. Em và My cùng nhau xây lâu đài cát và "thu hoạch" được rất nhiều vỏ sò, ốc, san hô,... Tắm biển đã thỏa thích, hai gia đình của em và My dẫn nhau ra một nhà hàng cao cấp. Ở đó, bọn em được ăn đặc sản của Nha Trang cùng rất nhiều món ngon khác. Buổi tối, cả hai đưa lại ra biển hóng mát và đi dạo. Lúc ngồi nghỉ, bọn em thi nhau tán ngẫu những câu chuyện không có thật trên đời. Tiếng cười đùa của bọn em hòa vào tiếng dế đêm nghe rất hay, buổi đêm trên biển thật yên tĩnh

Đến giờ đã ba năm kể từ ngày em đi chơi với My nhưng em sẽ không bao giờ quên được ngày ấy vì nó đã khắc sâu vào trong tâm trí của em. Ngày ấy, là một kỉ niệm khó quên, một kỉ niệm tình bạn đẹp.

Bài văn mẫu Kể một kỉ niệm khó quên về tình bạn - Cô bạn Trang

Tôi được sinh ra trong một gia đình có hoàn cảnh khó khăn, từ nhỏ bố mẹ tôi đã luôn dặn tôi rằng phải cố gắng học tập, không được thua bạn nào cả, có như vậy sau này tôi sẽ không khổ giống bố mẹ tôi bây giờ. Tôi đã làm theo lời bố mẹ, suốt ngày tôi chỉ học và đọc sách, tôi không muốn nói chuyện với ai vì tôi cảm thấy như vậy sẽ lãng phí thời gian. Trên lớp, ngoài thời gian học tôi lại ngồi đọc sách và đọc truyện, tôi không mấy khi quan tâm đến các bạn xung quanh tôi đang làm gì, họ hỏi gì thì tôi nói nấy. Vì vậy nên năm nào tôi cũng đứng nhất lớp và tôi không chơi với bạn nào cả. Nhiệm vụ chính của tôi là học tập, tôi đã nghĩ như vậy!

Cho đến một ngày, có một bạn mới chuyển vào lớp tôi. Lần đầu bạn ấy vào lớp cô giáo giới thiệu bạn ấy tên là Trang ở lớp A2 chuyển sang. Nhìn bạn ấy hiền quá, tôi thấy tò mò không biết bạn ấy học có giỏi không? Vì tôi không thích ai học giỏi hơn tôi cả. Thật bất ngờ khi cô giáo bảo bạn ấy ngồi gần tôi, cô dặn tôi phải giúp đỡ bạn ấy học tập.

Giờ ra chơi buổi học hôm ấy, vẫn thói quen cũ tôi ngồi đọc sách. Thật ngạc nhiên khi Trang cũng không ra chơi, cứ ngồi bên cạnh nhìn tôi một lúc lâu, thấy vậy tôi quay sang hỏi "bạn nhìn gì vậy", Trang mỉm cười nói "đó là quyển sách tớ thích nhất, tớ đã từng ước mơ mình được đọc nó dù chỉ một lần". Thì ra Trang rất thích quyển sách tôi đang đọc, tôi cũng rất thích nó. Tôi nói với Trang "nếu bạn thích thì đọc xong tớ sẽ cho bạn mượn". Trang cười nhẹ "thật nhé!". Cuối giờ tôi đưa sách cho Trang, bạn ấy cảm ơn tôi rồi phấn khởi cho sách vào cặp. Sáng hôm sau đến lớp Trang kể cho tôi nghe về quyển sách đó, rồi kể cho tôi nghe về gia đình Trang. Thì ra, Trang còn có hoàn cảnh gia đình khó khăn hơn tôi, bạn ấy không có bố mẹ và ở với bà nội. Sách vở bạn ấy có là do hàng xóm khuyên góp và tặng lại. Trang rất thích đọc sách nhưng lại không có tiền để mua. Nghe

Trang tâm sự tôi thấy bạn ấy vừa đáng thương vừa đáng khâm phục.

Từ đó, tôi và Trang chơi rất thân với nhau. Chúng tôi cùng nhau học tập, tôi học giỏi nên tôi sẽ dạy cho Trang những kiến thức mà tôi biết, và cho Trang mượn những cuốn sách tôi đã đọc xong rồi. Cuối tuần được nghỉ tôi thường sang nhà Trang chơi và giúp đỡ bà nội của Trang nhổ tóc sâu. Chúng tôi hợp nhau đến từng sở thích về món ăn, đọc sách và nghe nhạc nữa. Đối với tôi, Trang là một người bạn tốt và vô cùng đáng mến. Thực sự thì chưa bao giờ tôi cảm thấy tâm trạng mình lại thoải mái đến thế, tôi đã lắng nghe nhiều hơn và chia sẻ nhiều hơn. Từ ngày có Trang là bạn, tôi không còn ngồi một mình một góc nữa. Đến giờ ra chơi, chúng tôi ra sân chơi nhảy dây, kéo co với các bạn rất vui. Trang đã làm cho tôi thay đổi, bạn ấy nói với tôi rằng "dù cuộc sống có khó khăn đến mấy thì chúng ta vẫn luôn phải cười vui vẻ". Tôi đã thay đổi cách suy nghĩ từ khi chơi với Trang. Bạn ấy đã khiến cuộc sống của tôi thú vị hơn rất nhiều, tôi thấy mình sống thoải mái hơn và cười nhiều hơn. Cảm ơn Trang đã là bạn của tôi.

Trong cuộc đời, ai cũng có những người bạn. Gặp được người bạn tốt là niềm hạnh phúc lớn lao. Tôi luôn trân trọng tình bạn giữa tôi và Trang, và chúng tôi sẽ cùng nhau cố gắng học tập và gìn giữ tình bạn luôn vui vẻ, bền vững.

Bài văn mẫu Kể một kỉ niệm khó quên về tình bạn - Bộ đề dùng học tập

Những năm học tiểu học, mình có rất nhiều bạn thân. Nhưng mình quý nhất bạn Phương Thảo. Mình nhớ mãi câu chuyện chỉ vì Phương Thảo không cho mình mượn bộ đề dùng học tập mà suýt nữa chúng mình giận nhau.

Chuyện là thế này. Năm học lớp 3, vào đầu năm học, cô giáo kiểm tra việc chuẩn bị đồ dùng học tập của lớp. Phương Thảo thuộc tổ 1 đã kiểm tra tuần trước, tuần sau đến lượt tổ 3 của mình. Vì chủ nhật mình về quê chơi nên sáng thứ hai bố mẹ đưa thẳng đến lớp cho kịp giờ học nên không kịp ghé qua nhà lấy bộ đề dùng học tập. Đến lúc kiểm tra mình cầu cứu Phương Thảo cho mượn nhưng bạn không cho thế là mình bị cô phê bình, mình xấu hổ quá vì nghĩ không chơi với Phương Thảo nữa – kẻ xấu xa, đáng ghét. Mấy ngày thấy mình xa lánh không chơi, Phương Thảo nhận thấy mình giận nên nhân dịp ra chơi mon men đến hỏi chuyện.

- Thu Hằng giận mình à, Phương Thảo hỏi.

- Ừ. Sao không cho người ta mượn đề, muốn người ta bị phê bình chứ gì?

- Không. Bạn không hiểu mình rồi. Cô giáo luôn nhắc nhở chúng ta phải trung thực. Nếu mình cho bạn mượn, có thể cô không biết bạn có lỗi nhưng thực ra cả bạn và mình lại đều có lỗi đó là thói dối trá. Bố mẹ mình luôn nhắc nhở mình muốn trở thành người tốt trước hết phải là người trung thực. Phương Thảo nói một hồi, mình đứng nghe thấy có lí nhưng vẫn tỏ ra chưa hài lòng.

Cuối tuần bố mình hỏi có điểm gì kém không? Mình thú nhận và kể chuyện mâu thuẫn giữa mình và Phương Thảo. Bố mình nghe xong vuốt tóc mình và nói: Bạn Phương Thảo nói đúng đấy con ạ. Trung thực là đức tính tốt là điều hay thứ 5 của Bác Hồ với các thiếu nhi các con. Ngay công trường con cũng có khẩu hiệu "Tiên học Lễ - hậu học văn" đấy thôi. Nghe bố nói xong mình thấy đã sai. Sáng hôm sau, mình đến lớp thật sớm, chạy vội đến gặp xin lỗi Phương Thảo.

Vậy mà đến nay đã 2 năm rồi đấy, nay chúng mình đã lên lớp 5. Kể từ sự cố đó mình và Phương Thảo càng hiểu và thân nhau hơn. Chúng mình luôn nhắc nhau luôn thi đua giành nhiều điểm tốt trong học tập.

Bài văn mẫu Kể một kỉ niệm khó quên về tình bạn - Cô bạn bán bỏng

Tôi bước trên con đường quen thuộc. Trời hôm nay thật là đẹp. Trời xanh ngắt không một gợn mây. Ánh nắng vàng rải nhẹ xuống đường khiến tôi nhớ đến Mai biết bao nhiêu.

Người bạn đó không học cùng trường, cũng không học cùng lớp, mà tôi quen trong một trường hợp đặc biệt.

Cứ vào mỗi buổi chiều đi học về, tôi lại thấy một cô bé ăn mặc rách rưới đi bán bỏng ngô. Một hôm trời mưa to nhưng cô bé kia vẫn đi bán bỏng. Thấy cô bé bán bỏng quần áo ướt sũng, tôi liền đi sát lại, kéo áo mưa của mình che cho bạn. Hôm ấy, vừa đi tôi vừa hỏi:

- Bạn tên là gì? Tại sao ngày nào bạn cũng đi bán bỏng vậy?

Cô bé trả lời:

- Minh tên là Mai. Vì nhà mình nghèo quá nên mình phải đi bán bỏng để mua quần áo và đồ dùng học tập.

Thực ra nhà tôi cũng chẳng hơn gì nhà Mai. Bỗng, tôi chợt nhớ ra chiếc áo mà ông nội đã tặng mình năm ngoái. Không ngần ngại gì nữa, tôi liền đem ngay ý kiến đó trao đổi với Mai, nhưng Mai lại nói:

- Cảm ơn bạn, nhưng mình muốn tự lao động để kiếm tiền mua các thứ.

Cũng kể từ ngày hôm đó, tôi không còn thấy Mai đi bán bỏng nữa. Rồi bất chợt một hôm, tôi gặp lại Mai trong một kì thi học sinh giỏi. Tôi và Mai mừng rỡ ôm chầm lấy nhau, rồi hai đứa chạy ù vào trong phòng chuẩn bị thi. Tôi ngồi ngay dưới bàn của Mai. Sau một hồi, sáu tiếng trống vang lên báo hiệu bắt đầu giờ thi. Phần đầu bài thi thì tôi làm được rồi nhưng đến một bài toán khó thì tôi suy nghĩ mãi không ra. Tôi nhìn lên trên thấy Mai viết lia lịa trên tờ giấy thi. Trán tôi lấm tằm mồ hôi. Bỗng từ đâu một cục giấy vo tròn được ném thẳng tới trước mặt tôi. Tôi thấy Mai nháy mắt một cái như báo hiệu. Tôi hiểu ý Mai, định nhặt lên xem nhưng tôi lại nhớ có lần Mai đã nói:

- Cảm ơn bạn, nhưng mình muốn tự lao động để mua mọi thứ.

Vậy là tôi không giờ ra xem nữa mà cố gắng đọc thật kĩ đề bài để tìm ra đáp án, và cuối cùng, tôi cũng tìm ra đáp án. Tôi liền viết một mạch. Vừa lúc hết giờ cũng là lúc tôi hoàn thành xong tất cả bài thi. Ra về, Mai tiến lại gần tôi, nói:

Lúc này mình thấy bạn lúng túng nên mình muốn giúp bạn, bây giờ mình thấy thật sự ân hận. Tốt hơn hết là chúng mình hãy tự đi và lao động bằng đôi chân và trí óc của mình.

Tôi và Mai sánh bước bên nhau. Trời như trong và xanh hơn.

Bài văn mẫu Kể một kỉ niệm khó quên về tình bạn - Tình bạn khó quên

Trong hành trình trưởng thành, đồng hành cùng mỗi người không chỉ là gia đình mà còn có cả những người bạn tốt. Mỗi người bạn lại để lại trong trái tim ta những kỉ niệm khác nhau. Có một

người bạn mà em luôn nhớ mãi là Quỳnh. Nhớ về cô bạn thân ngày ấy bao kỉ niệm lại ùa về. Trong đó có một kỉ niệm em mãi mãi không bao giờ quên.

Chuyện xảy ra khi em học lớp ba. Đó là kỉ niệm về Quỳnh - người bạn ngồi cùng bàn với em. Em và Quỳnh chơi rất thân với nhau, luôn giúp đỡ nhau trong những lúc khó khăn. Gần cuối năm học năm ấy, em bị đau ruột thừa, nhập viện trong một thời gian dài nên phải nghỉ học hàng tuần liền không thể đến trường. Bài học trên lớp đều bỏ dở. Một hôm cô giáo chủ nhiệm gọi điện cho mẹ em bảo cần nhờ các bạn chép bài cho để khi quay lại học không bị bỏ lỡ. Nhưng mẹ và em suy nghĩ một hồi cũng không biết phải nhờ ai. Em lo lắng trước kỳ thi sắp tới sau khi ra viện. Nhà em ở tận làng cách trường học rất xa, lại không gần nhà bạn nào trong lớp.

Bất ngờ, tối hôm ấy em thấy Quỳnh khoác áo mưa, lặn lội đạp xe đến bệnh viện. Thì ra bạn ấy chủ động nhận ghi chép bài cho em, muốn giúp đỡ em học tập. Nhà Quỳnh ở khá xa nhà em nên mẹ em lo lắng hỏi:

- Cháu đi như vậy bố mẹ có biết không?

- Dạ, cháu xin phép bố mẹ rồi ạ. Bố mẹ cháu cũng đồng ý cho cháu giúp đỡ bạn. Quỳnh lễ phép thưa.

Sau đó, mẹ dặn hai đứa chúng em ở đây chờ mẹ một lát mẹ về lấy sách vở. Quỳnh hỏi thăm vết mổ của em rồi giảng lại cho em bài học sáng nay ở lớp. Em vẫn còn nhớ như in hình ảnh cô bạn bé nhỏ đi đi lại lại phòng bệnh hôm ấy, vừa đi vừa giảng bài, lưu loát như cô giáo giảng vậy. Suốt thời gian em nghỉ học nằm lại bệnh viện để theo dõi, ngày nào Quỳnh cũng đến với em. Có những hôm trời mưa to tầm tã, không ngại đường xa, Quỳnh vẫn nhờ bố mẹ đưa đến.

Mẹ em đi làm cả ngày, đồng thời phải chăm sóc đứa em gái mới vừa tròn hai tuổi nên rất vất vả. Có những ngày tối muộn mẹ mới vào viện với em. Quỳnh biết được điều đó, sợ em buồn nên ngày nào thấy mẹ tới muộn bạn ấy sẽ ngồi mãi ở đó, nói chuyện với em. Thời gian giúp đỡ em, cô bạn bỏ tham gia hết lớp học tiếng Anh, lớp học đàn piano mà mình yêu thích. Nhìn những dòng chữ ngay ngắn trong trang vở của mình, em thấy cảm động vô cùng. Nhờ có Quỳnh mà em có thể bắt kịp các bạn trong lớp, không gặp khó khăn khi quay lại học.

Mẹ em nói với em rằng:

- Quỳnh là một cô bé ngoan, một người bạn tốt. Con phải ghi nhớ những gì bạn ấy đã giúp đỡ mình.

Em hiểu lời dặn của mẹ, càng hiểu hơn tình cảm của cô bạn tốt bụng. Sau lần ấy, chúng em càng trở nên thân thiết với nhau hơn, luôn cố gắng cùng nhau học tập tiến bộ.

Cho đến tận hôm nay, em và Quỳnh vẫn là những người bạn tốt của nhau. Kỉ niệm ngày đó là một kỉ niệm đẹp khó quên đi về tình bạn của chúng em. Chúng em luôn trân trọng và giữ gìn tình cảm đó.

Dàn ý Kể một kỉ niệm khó quên về tình bạn

a. Mở bài

- Giới thiệu bạn mình là ai?
- Giới thiệu về kỉ niệm với người bạn đó khiến mình xúc động nhất?

b. Thân bài

- Kể về kỉ niệm đó.
- Xảy ra ở đâu? Lúc nào? Với những ai?
- Sự việc chính và các chi tiết.
- Điều gì khiến em xúc động? Xúc động như thế nào?

c. Kết bài

- Em suy nghĩ gì về kỉ niệm đó?
- Suy nghĩ của em về người bạn đó.

CLICK NGAY vào **TẢI VỀ** dưới đây để download **Top 8 bài văn hay Kể một kỉ niệm khó quên về tình bạn lớp 5 (Tuyển chọn)** file word, pdf hoàn toàn miễn phí.